ଏଲୀୟ — ପାଞ୍ଚ ନମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିରବତା

Jeff Pippenger
2023-10-03

ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟ ଆହାବଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲକୁ ସମାବେଶ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ସେଥିରେ ଏହା ପୂର୍ବସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷର ନିର୍ଯାତନା ପରେ 1798 ମସିହାରେ ଈଶ୍ୱର ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରୁ ବାହାର କରି 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ତାହାପରେ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯିବେ। ଏହି ତିନୋଟି ତାରିଖ ଯିଶାୟ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ "ସାତ କାଳ"ର ସଂରଚନାର ଶେଷ ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ଅଟେ।

୧୭୯୮, ୧୮୪୪ ଏବଂ ୧୮୬୩ର ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମୋଶେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱରୁ ବାହାର କରି ସିନାୟ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲେ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଅନ୍ତକାଳର ସମୟରେ ୧୭୯୮ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୮୬୩ରେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଗୋଟିଏ କଲିସିଆରେ ପରିଣତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା। ଏଲିୟ ଏବଂ ମୋଶେ ମିଲରୀୟ ଇତିହାସର ଦୁଇଜଣ ପ୍ରମୁଖ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ହିଁ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରମୁଖ ସାକ୍ଷୀ।

ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ Future for America ତାହାର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ଶେଷକାଳୀନ ଆନ୍ଦୋଳନର ମଧ୍ୟରେ, ଆମେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଲିସିଆକୁ ଦେଖୁଥାଉ। 1856 ମସିହାରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଲିସିଆର ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଲାଓଦିକୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ଏହିପରି ଭାବେ 1798 ରୁ 1856 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଫିଲାଦେଲଫିୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ସମାପ୍ତି ଘଟିଲା।

ପୂର୍ବତନ ଲେଖାରେ ଆମେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରେରଣା ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିରାଶାକୁ 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରିଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ, ମାନ୍ନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସବ୍ବାଥର ପରୀକ୍ଷା ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା। ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସ୍ଥାନରେ, ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥିବା ଆଲୋକ, ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କରି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସବ୍ବାଥକୁ ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁ କରି ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ପରିଶୋଧନର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କଲା। 1844 ପୂର୍ବରୁ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ 1798 ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଯେହି ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ଦାନିଏଲ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ବିଚାରକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ତିନି-ପଦୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଥିଲା।

> ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧୀକୃତ ହେବେ, ଶ୍ୱେତ କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତାହିଁ କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ ୧୨:୧୦।

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ରେ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ, ମିଶରର ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲାଲ ସାଗରର ଜଳରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଫେରାଉନଙ୍କ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲା। ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାପରେ, କିମ୍ବା ଲାଲ ସାଗର ଅତିକ୍ରମ କରିବାପରେ, ୧୭୯୮ରେ ଶେଷକାଳରେ ଯାହା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା, ତାହା ୧୮୪୪ ପରେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଏହା ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ଶେଷଟି ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବାରୋଜଣ ଗୁପ୍ତଚର ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ମାନ୍ନାର ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ସବ୍ବାଥକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ

ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବ ୍ୱାଥକୁ ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ର ଥମ ପରୀକ୍ଷା ଭାବେ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଉଭୟ ସମାନ୍ତ ରାଳ ଇତିହାସରେ ପ୍ର ଥମ ପରୀକ୍ଷା । ସବ ୍ୱାଥ ହେବାରୁ, ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନଅଟି ପରୀକ୍ଷା । ଏହାକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ ଯେ, ୧୮୪୪ ପରେ ପରୀକ୍ଷା ।ମାନଙ୍କ ଏକ ଶୃଙ୍ଖ ଳା ରହିବ, ଯାହା ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ।ତ ଦେଶରେ ପ୍ର ବେଶ କିମ ୍ୱା ମୃତ୍ୟୁ ର ଅରଣ୍ୟ —ଏହି ଦୁଇରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ପଥକୁ ନେଇଯିବ। ୧୮୬୩ ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନ ପାଇଁ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ।କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବାରୋଜଣ ଗୁପ୍ତ ଚର ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ।ତ ଦେଶ ସମ ୍ୱନ୍ଧ ୀୟ ତାଙ୍କ ର ରିପୋର୍ଟ ନେଇ ଫେରିଆସିବାବେଳେ, ଆମେ ଏହି ବିଚାରଣାର ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ଚାଳିଶି ଦିନ ପରେ ସେହି ଦେଶକୁ ଗୁପ୍ତଚରୀ କରି ଫେରିଆସିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପାରାନ ଅରଣ୍ୟରେ କାଦେଶକୁ ମୋଶାଙ୍କ ପାଖକୁ, ଆହରୋଣଙ୍କ ପାଖକୁ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସଭାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ସଭାକୁ ସମାଚାର ଦେଲେ, ଏବଂ ଦେଶର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ସେହି ଦେଶକୁ ପହଞ୍ଚିଲୁ ଯେଉଁଠାକୁ ତୁମେ ଆମକୁ ପଠାଇଥିଲା; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, ସେହି ଦେଶ କ୍ଷୀର ଓ ମଧୁରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି; ଏବଂ ଏହା ତାହାର ଫଳ। ତଥାପି, ସେହି ଦେଶରେ ବସୁଥିବା ଲୋକମାନେ ବଳବାନ, ଏବଂ ସହରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ; ଏବଂ ତଦୁପରି, ଆମେ ସେଠାରେ ଅନାକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ। ଅମାଲେକୀୟମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ବସୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ହିତ୍ତୀୟ, ଯିବୂସୀୟ, ଓ ଇମୋରୀୟମାନେ ପର୍ବତମାଳାରେ ବସୁଛନ୍ତି; ଏବଂ କାନାନୀୟମାନେ ସମୁଦ୍ରତୀରେ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନର କୂଳେ ବସୁଛନ୍ତି। ତେବେ କାଲେବ ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରି କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ତୁରନ୍ତ ଉପରକୁ ଯାଇ ତାହା ଅଧିକାର କରିବା; କାରଣ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପରକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଦେଶକୁ ଗୁପ୍ତଚରୀ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଅଶୁଭ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲେ, ଯେ ଦେଶକୁ ଆମେ ଗୁପ୍ତଚରୀ କରିବା ପାଇଁ ଚାରିପାଖେ ଯାଇଥିଲୁ, ସେହି ଦେଶ ନିଜ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରୁଥିବା ଦେଶ; ଏବଂ ଆମେ ସେଠାରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘକାୟ ପୁରୁଷ। ଏବଂ ସେଠାରେ ଆମେ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଏବଂ ଆମର ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମେ ଫଡ଼ିଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ତେଣୁହେଁ ଥିଲୁ। ଗଣନା 13:25–33।

ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ କିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିରୂପ ଭାବେ ସେଥିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସକୁ ବିଚାର ନ କଲେ ସହଜରେ ଅନଦୃଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରେ। ଏକ ବିଷୟ ହେଉଛି, “ଦୁଷ୍ଟ ସମ୍ବାଦ” ବହନକାରୀ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ତାଙ୍କର ଦଶମ ଓ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ। ପୂର୍ବତନ ନଅଟି ପରୀକ୍ଷାର ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ବିକଶିତ ହୋଇଆସୁଥିଲା, ସେମାନେ କେଉଁ “ସମ୍ବାଦ” ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ ତାହାର ଆଧାରରେ ନିଜନିଜ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଲେ। 1863 ମସିହାରେ, ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାସତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା। ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମ୍ବାଦ କେବଳ ଦାସତ୍ୱରୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିର ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ଦେବଙ୍କ “ସମ୍ବାଦ”ର ପୁନରୁକ୍ତି ମାତ୍ର ଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ ଜନ୍ମକାଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଦେବ ଏହାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଆସିଥିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ୱରୁ ବାହାର କରିବେ ଏବଂ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଯେ ଦେଶ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିଲା ସେହି ଦେଶକୁ ନେଇଯିବେ। ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ମୂଳଭୂତ ସମ୍ବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଅଟଳ ରହିଥିଲେ; ଅନ୍ୟ ଦଶ ଗୁପ୍ତଚର ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ଦେବ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡ ଳୀ ନିଜମାନଙ୍କ ର ସ୍ୱ ର ଉଚ୍ଚ କରି ବିଳାପ କଲେ; ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦ ିଲେ। ଇସ୍ର ।ଏଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତ ।ନ ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଗୁଣଗୁଣ କଲେ; ଏବଂ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡ ଳୀ ସେମାନଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ହାୟ, ଯଦି ଆମେ ମିଶର ଦେଶରେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତୁ ! କିମ ୍ୱା ହାୟ, ଯଦି ଏହି ଅରଣ୍ୟ ରେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତୁ ! ପୁନଶ୍ଚ , ସଦାପ୍ର ଭୁ ଆମକୁ ଏହି ଦେଶକୁ କାହିଁକି ଆଣିଛନ୍ତ ି? କି ତଳୱାରରେ ପତିତ ହେବା ପାଇଁ, ଯେଣ୍ଞା ଆମର ସ୍ତ୍ର ୀମାନେ ଓ ଆମର ଶିଶୁମାନେ ଲୁଟର ବସ୍ତ ୁ ହୋଇଯିବେ? ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା ଆମ ପାଇଁ

ଉତ୍ତ   ମ ନୁହେଁ କି? ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପ   ର କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଗୋଟିଏ ନାୟକ ନିଯୁକ୍ତ   କରିବା, ଏବଂ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା। ଗଣନା 14:1–4।

ଯେତେବେଳେ 1863 ମସିହାରେ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ Review and Herald ରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି ମିଲରଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷରେ ଉରିଆ ସ୍ମିଥ୍ ଲେଭିୟପୁସ୍ତକର "ସାତ ସମୟ" ପ୍ରତି କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିବା ଜାଲି ଚାର୍ଟଟି ପ୍ରକାଶ କଲେ, ତେବେ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଓ ସ୍ମିଥ୍ ଉଭୟେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପାଶେକୁ ସରାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ଅପନାଇଲେ। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ "ବାବିଲର କନ୍ୟାମାନେ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତିକୁ ମିଲରଙ୍କ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ଯୁକ୍ତି ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା, ଯାହାକୁ ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କରିଥିଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଦଶମ ପରୀକ୍ଷାରେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧାସଳଖ କହିଥିଲେ, "ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଅଧିନାୟକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା।" ଦଶମ ଓ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳତା ସେହି "ବୃତ୍ତାନ୍ତ"ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଆରମ୍ଭରୁ ଥିବା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସହ ସମଞ୍ଜସ ଥିଲା, ଏବଂ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱକୁ ପୁନଃ ଫେରିବାର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆଧାରିତ। ଯେତେବେଳେ ଯିରିମିୟ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେମାନେ 1843 ମସିହାର ବିଫଳ ପୂର୍ବାନୁମାନରେ ନିରାଶ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପୂର୍ବତନ ଉତ୍ସାହକୁ ଫେରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଯେମାନଙ୍କୁ "ବାବିଲର କନ୍ୟାମାନେ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ନୁହେଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ।

> ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମକୁ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖସଦୃଶ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 15:19।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏବଂ ଉରିୟା ସ୍ମିଥ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଜଣେ ନୂତନ ଅଧିନାୟକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା। ଯୋଶୂଆ ଏବଂ କାଲେବ୍ ସେହିମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏବଂ ସ୍ମିଥ୍ ସେହିମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପଛକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ।

ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଏହି ଅଂଶରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଆଉ ଏକ ବିଷୟ ହେଉଛି, ଯେ ଶେଷ ବିଦ୍ରୋହ—ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ମରିବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରେ—ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ସନ୍ଦର୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଟେ; ଏହା ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ସର୍ବାବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ମିଲର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଏହି ନିୟମ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବାଇବେଲୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଯେହିଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକରେ ମିଳେ।

> ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ, ପୁନର୍ବାର ତୁମ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶୋଇବ; ଏବଂ ତୁମେ ଯିହୁଦାର ଗୃହର ଅଧର୍ମକୁ ଚାଳିଶ ଦିନ ବହନ କରିବ; ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି। ଯିହିଜ୍କେଲ 4:6।

ଦିନ ପାଇଁ ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟତଃ ଯାହା ଅନଦୃଶ୍ୟ ରହିଯାଏ, ତାହା ହେଉଛି ସେହି ଉଭୟ ପଦର ଐତିହାସିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ।

> ତୁମେ ଯେତେ ଦିନ ଦେଶଟିକୁ ଗୁପ୍ତରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଳିଶି ଦିନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ କରି, ତୁମେ ତୁମର ଅଧର୍ମର ଫଳ ବହନ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ; ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଭଙ୍ଗକୁ ଜାଣିବ। ସଂଖ୍ୟା 14:34।

ଗଣନା ପୁସ୍ତ କର ପଦଟି ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଆରମ୍ଭ ରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଚୁକ୍ତ ି ଜନଙ୍କ ର ବିଦ୍ରେ ାହକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଯିହିଜେ ୍କଲ ପୁସ୍ତ କର ପଦଟି ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଅନ୍ତ ି ମ ପର୍ଯ୍ୟ ାୟରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଚୁକ୍ତ ି ଜନଙ୍କ ର ବିଦ୍ରେ ାହକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଆରମ୍ଭ ରେ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁ , ଏବଂ ଅନ୍ତ ରେ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା ତାଙ୍କ ର ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଦାସ୍ୟ ତା। “ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ” ନୀତି ଏକ ଚୁକ୍ତ ି ଜନଙ୍କ ର ବିଦ୍ରେ ାହକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ଦୁଇଟି ଦଣ୍ଡ —ଏକଟି ଆରମ୍ଭ ରେ ଏବଂ ଏକଟି ଅନ୍ତ ରେ—କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ଭିନ୍ନ । ପ୍ର ଥମଟି ଥିଲା ମରୁଭୂମି ମାଧ ମରେ ଯାତ୍ର ାକାଳୀନ କ୍ର ମଶଃ କ୍ଷ ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ , ଶେଷଟି ଥିଲା ପ୍ର ତ୍ୟ କ୍ଷ ବାବିଲରେ ବନ୍ଦ ୀତ୍ୱ ଏବଂ ଦାସ୍ୟ ତା।

> ତାହାପରେ ମୋଶା ଓ ଆହରୋଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମାଜର ସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ଉପୁଡ଼ ପଡ଼ିଲେ। ଏବଂ ନୂନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ଓ ଯିଫୁନ୍ନେହଙ୍କ ପୁତ୍ର କାଲେବ, ଯେମାନେ ଦେଶଟି ଗୁପ୍ତଚରୀ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଛିଣ୍ଡିଦେଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଯେ ଦେଶକୁ ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅତିକ୍ରମ କରିଗଲୁ, ସେହି ଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ। ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୋନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆମକୁ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଓ ଆମକୁ ତାହା ଦେବେ; ଏହା ଦୁଧ ଓ ମହୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏଥିବା ଦେଶ। କେବଳ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିନଅ, ଏବଂ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିନଅ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ରୁଟି ସମାନ; ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଯାଇଛି, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିନଅ।” କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସମାଜ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କହିଲେ। ତାହାବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବେ? ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ? ମୁଁ ମହାମାରୀଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦେବି; ଆଉ ତୁମ ପାଖରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ଓ ଅଧିକ ପରାକ୍ରମୀ ଜାତି ଗଢ଼ିବି।” ତେବେ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତେବେ ମିଶରୀୟମାନେ ଏହା ଶୁଣିବେ; (କାରଣ ତୁମେ ନିଜ ପରାକ୍ରମରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ;) ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଦେଶର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଯେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛ, ଯେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ମୁହଁମୁହିଁ ଦେଖାଯାଉଛ, ଯେ ତୁମର ମେଘ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ, ଏବଂ ତୁମେ ଦିନରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଓ ରାତିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଉଛ। ଏବେ ଯଦି ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକକୁ ଜଣେ ମଣିଷ ପରି ମାରିଦିଅ, ତେବେ ତୁମ ବିଷୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତି ଖ୍ୟାତି ଶୁଣିଛନ୍ତି, ସେମାନେ କହିବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିରେ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ।’ ଏବେ ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ତୁମେ ଯେପରି କହିଛ, ସେହିପରି ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ମହାନ ହେଉ, ଯଥା, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଓ ମହାକରୁଣାମୟ, ଅଧର୍ମ ଓ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ପିତାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣନ୍ତି।’ ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ତୁମର ମହାକରୁଣାନୁସାରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କର, ଯେପରି ତୁମେ ମିଶରରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଆସିଛ।” ଗଣନା 14:5–19.

ଏହି ପଦ୍ୟମାନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଇତିହାସ ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଯାହାକୁ “ଉତ୍ତେଜନାର ଦିନ” ବୋଲି କୁହାଯାଏ। “ଉତ୍ତେଜନାର ଦିନ” ବିଷୟକ ଉଲ୍ଲେଖ ଗୀତସଂହିତା ପଞ୍ଚାଣ୍ଡବେ, ଯିରିମିୟ ବତିଶ ଏବଂ ଇବ୍ରୀୟ ତିନିରେ ମିଳେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ସେହି ପ୍ରତୀକକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ ନାହିଁ। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତ କରିବା ଦରକାର। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସାମୁଏଲ, ଲୁସିଫର, ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ ଉଦାହୃତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମେ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଛ, ଏବଂ ତୁମ ପୁଅମାନେ ତୁମ ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁନାହାନ୍ତ ି; ଏହିହେତୁ ଏବେ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ପରି ଆମ ପାଇଁ ଆମକୁ ନ୍ୟ ାୟ କରିବାକୁ ଜଣେ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର।” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ କହିଲେ, “ଆମକୁ ନ୍ୟ ାୟ କରିବାକୁ ଜଣେ ରାଜା ଦିଅ,” ସେହି କଥା ସାମୁଏଲଙ୍କ ୁ ଅପ୍ର ୀତିକର ଲାଗିଲା। ତେବେ ସାମୁଏଲ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ପ୍ର ାର୍ଥନା କଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁ ସାମୁଏଲଙ୍କ ୁ

> କହିଲେ, "ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ କଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣ; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମକୁ ନୁହେଁ, ମୋତେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ। ଯେ ଦିନେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି—ଯେପରି ସେମାନେ ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସେବା କରିଛନ୍ତି—ସେହିପରି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହିହେତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣ; ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ସତର୍କ କର, ଏବଂ ଯେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ, ତାହାର ପ୍ରଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେ।" ତେବେ ସାମୁଏଲ ଯେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜା ଚାହିଁଥିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା କହିଦେଲେ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, "ଯେ ରାଜା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ, ତାହାର ପ୍ରଥା ଏହି ହେବ: ସେ ତୁମ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନିଜ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ରଥମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ହେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ; ଏବଂ କେହି କେହି ତାହାର ରଥମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଦୌଡ଼ିବେ। ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ସହସ୍ର ପତିମାନେ ଓ ପଞ୍ଚାଶପତିମାନେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଜମି ଚାଷ କରିବାକୁ, ତାହାର ଫସଲ କାଟିବାକୁ, ତାହାର ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ତାହାର ରଥସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରିବାକୁ ଲଗାଇଦେବ। ଏବଂ ସେ ତୁମ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରିଣୀ, ରାନ୍ଧୁଣୀ, ଓ ପାକକାରିଣୀ କରିନେବ। ଏବଂ ସେ ତୁମ କ୍ଷେତମାନ, ତୁମ ଦାଖବନମାନ, ଓ ତୁମ ଜଇତୁନବନମାନ—ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଗୁଡ଼ିକୁ—ନେଇ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବ। ଏବଂ ସେ ତୁମ ବୀଜର ଦଶମାଂଶ ଓ ତୁମ ଦାଖବନମାନଙ୍କର ଦଶମାଂଶ ନେଇ ନିଜ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବ। ଏବଂ ସେ ତୁମ ପୁରୁଷଦାସମାନଙ୍କୁ, ତୁମ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ, ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ତୁମ ଗଧାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନିଜ କାମରେ ଲଗାଇବ। ସେ ତୁମ ଛେଳିମେଷମାନଙ୍କର ଦଶମାଂଶ ନେବ; ଏବଂ ତୁମେ ତାହାର ଦାସ ହେବା। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ତୁମେ ତୁମେ ନିଜେ ବାଛିଥିବା ତୁମ ରାଜାର କାରଣରୁ ଦୁହାଇ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।" ତଥାପି ଲୋକମାନେ ସାମୁଏଲଙ୍କ ସ୍ୱର ମାନିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, "ନାହିଁ; ବରଂ ଆମ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିବେ; ଯେପରି ଆମେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ପରି ହେବୁ; ଏବଂ ଆମର ରାଜା ଆମକୁ ନ୍ୟାୟ କରିବେ, ଆମ ପୂର୍ବରେ ବାହାରିଯିବେ, ଏବଂ ଆମର ଯୁଦ୍ଧମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ।" ଏବଂ ସାମୁଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚରରେ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସାମୁଏଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର।" ତେବେ ସାମୁଏଲ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ସହରକୁ ଯାଅ।" 1 Samuel 8:5–22.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜା ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ଏବଂ ଏହି ଇତିହାସ ସେହି ସମୟକୁ ଅଗ୍ରସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ କାଇସର ବ୍ୟତୀତ ଆମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧର୍ମରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ରାଜା ଦିଆଯାଉ ବୋଲି ଜୋର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଏହାକୁ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛି ଜଣେ ରୋମୀୟ ରାଜା। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସେହି ରୋମୀୟ ରାଜା ହେଉଛନ୍ତି ରୋମର ପୋପ।

> କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦୂର କର, ଦୂର କର, ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେଅ। ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ କି ତୁମମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେବି? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କୈସର ବ୍ୟତୀତ ଆମର କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ। ଯୋହନ 19:15.

ଧର୍ମଶାସିତ ରାଜ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଶମୂଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଅପମାନଜନକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଥିଲା ଯେ, ସେ ଏହାକୁ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପଦର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବୋଲି ବୁଝିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦେବତା ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ଶମୂଏଲ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଦେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିଲା, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନୁହେଁ। ମୋଶି ଓ ଶମୂଏଲଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପର୍କକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ଅଂଶରେ, ପରେ ଆସିଥିବା ସେହି ବିଦ୍ରୋହର ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଶେଷ ଥିଲା ନାହିଁ। ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଦଳ ତଥାପି ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ଏବଂ ଶମୂଏଲଙ୍କ କାହାଣୀରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କର ସମାପ୍ତିବେଳେ ଘଟିଲା, ଆରମ୍ଭବେଳେ ନୁହେଁ।

ମୋଶା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବିରତ ରଖିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତି କଲେ, କାରଣ ମୋଶାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ମାନେ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ପବିତ୍ର ଇତିହାସକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ଯେ ଦେଶର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ସେହି ଦେଶକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ। ଏଠାରେ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହକୁ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଘଟିବାକୁ ଏବଂ ଚାଲୁ ରହିବାକୁ ଉଭୟକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ବାଛନ୍ତି।

ସମୁଏଲ ଯେ ଧର୍ମସମ୍ମତ କ୍ରୋଧର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ଭାବ ଏଲେନ ୱାଇଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା।

> "ମିନିଆପୋଲିସ୍‌ରେ ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଏବଂ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପ୍ରତି ଅନିଚ୍ଛାକୁ ମୁଁ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ଦେଖି ନଥିଲି। ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ସେହି ସଭାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆତ୍ମାକୁ ଯେମାନେ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦଳର ଏକଜଣ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନତାକୁ ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ ପାଇବେ ନାହିଁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ଗର୍ବକୁ ନମ୍ର କରି ଏହା ସ୍ୱୀକାର ନ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେଉନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଓ ହୃଦୟ ପୂର୍ବାଗ୍ରହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସମୀପକୁ ଆସିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍‌ପତନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେହି ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲେ, ଯାହା କୋରହ, ଦାଥନ, ଏବଂ ଅବୀରାମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା। ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ସେମାନେ ଭୁଲ୍‌ଥିବାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିଦେବା ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିମୁଖତାର ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଲେ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଲେ।"
>
> "ଏମାନେ କିଏ ଥିଲେ? ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ, ଅଜ୍ଞ ନୁହେଁ, ଅପ୍ରବୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ। ସେହି ବିଦ୍ରୋହରେ ଦୁଇ ଶତ ପଞ୍ଚାଶିଜଣ ଅଧିପତି ଥିଲେ, ଯେମାନେ ସମାଜମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଖ୍ୟାତନାମା ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା? 'ସମସ୍ତ ସମାଜ ପବିତ୍ର, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପବିତ୍ର, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି; ତେବେ ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମାଜ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଉଚ୍ଚ କରୁଛ?' [ଗଣନା 16:3]। କୋରହ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରାଧୀନରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ଲୋକମାନେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ପରଦିନ ସକାଳେ ସମଗ୍ର ସମାଜ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କଲା, 'ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛ' [ପଦ 41], ଏବଂ ମହାମାରୀ ସମାଜ ଉପରେ ଆସିଲା, ଓ ଚଉଦ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମିନିଆପୋଲିସ୍ ଛାଡ଼ିଯିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ମୋ ପାଖରେ ଦାଁଡି କହିଲେ: 'ତେଣୁ ନୁହେଁ; ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ ପାଇଁ କରିବାକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ କାମ ଅଛି। ଲୋକମାନେ କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରୁଛନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମର ଯଥାଯଥ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଛି, ଯାହାକୁ ଯେମାନେ ଆଲୋକରେ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ଦେବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ରହିବି; ମୋର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଧାରଣ କରିବ। ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅବହେଳା କରୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ମୋର ଯେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ମୁଁ ମୋର ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଏ, ସେହିମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି। ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଇଛି; ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ ଏହି ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ, ଏହି ଅପବିତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନଚିତ୍ତତାରୁ ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ କରୁଛି, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କରନ୍ତି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିପାରିବି, ତେବେ ମୁଁ ଦୀପାଧାରକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇଦେବି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଚାହୁଁନଥିଲେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଓ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ମୋର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଉପହାସ ଓ ଘୃଣାର ଆତ୍ମା।

> ଅଛି। ହାଲୁକାଚିତ୍ତତା, ତୁଚ୍ଛ ଚର୍ଚ୍ଚା, ପରିହାସ ଓ କୌତୁକ ପ୍ରତିଦିନ ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଉଛି। ସେମାନେ ମୋତେ ସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ନିବିଷ୍ଟ କରିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜେ ଜ୍ୱାଳିତ କରିଥିବା ଅଗ୍ନିର ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଶୋକରେ ଶୟନ କରିବେ। ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି: ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଦାଁଡି ରୁହ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ, ନାହିଁ ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି।' ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଥିବା ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାକୁ ମୁଁ ସାହସ କରିନଥିଲି।" The 1888 Materials, 1067.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସାମୁଏଲଙ୍କର ମନୋଭାବ ସହ ସମାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ସହିତ ରହିବାକୁ ଏବଂ ନିଜ "କର୍ତ୍ତବ୍ୟ"ର "ପଦ"ରେ "ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବାକୁ" କୁହାଯାଇଥିଲା। ସେ (ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ) ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପଦରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ରହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ, ଯାହା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ, ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରଥମ ଥର ଉଲ୍ଲେଖ ହେବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ। ଲୁସିଫରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କିତ ଥିଲା ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ, ଯଦି ଈଶ୍ୱର ଚାହାଁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଲୁସିଫରଙ୍କ ମନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଚିନ୍ତାର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେହିଁ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ଲୁସିଫରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିରୁ ଅପସାରଣ କରିପାରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏମିତି ଶକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେ ସେପରି କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଏପରି ଭାବରେ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୂତମାନେ ସୁଦ୍ଧା କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା ଜାଣିପାରୁନ୍ତା ନାହିଁ। ନିଶ୍ଚୟ, ସେ ତାହା କରିନଥିଲେ, କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବର ଅସ୍ୱୀକାର ହୋଇପଡୁଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ସେ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରୁଥିବା ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା କରିନଥିଲେ। ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବର ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବାକୁ ଥିବା ମହାବିବାଦର ସାକ୍ଷ୍ୟଦାନର ଏକ ଅଂଶ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ମୋଶାଙ୍କର ସଂଲାପ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଂପାଦନ କରିଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହୀ ପିଢ଼ୀକୁ ଅରଣ୍ୟରେ ମରିଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିରନ୍ତନ ସୁସମାଚାର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କଲେ।

ତେଣୁ ସାମୁଏଲଙ୍କ ଦିନରେ ମଧ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ରାଜା ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା, ସେପରି ହେଲା। ସାମୁଏଲଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଧାରଣା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀୟ ଜ୍ଞାନ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ, ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଅଡି ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀୟ ଓ ଐତିହାସିକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ଏହି ଉପାଦାନ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପରେ ମନ୍ଦିରର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣରେ ମଧ ପରିଚିତ ହୁଏ। ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶାସନ କରିଥିଲେ; ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ଆଗମନ, ଯେରୁଶାଲେମର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ, ମନ୍ଦିର, ଏବଂ ରାସ୍ତା ଓ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକ। ସେ ସେହି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା କେବେ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ। ସେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ କେତୋଟି ଆଦେଶ ଥିବ। ସେ ସାଇରସଙ୍କୁ ନାମକ୍ରମେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ରାଜାଙ୍କୁ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ ସହିତ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କରିବ। ଯେରୁଶାଲେମ ଓ ମନ୍ଦିରର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଟି ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଧର୍ମୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

ସମସ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିବ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀ ପୂର୍ବଜ୍ଞାନ ଓ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ସେ ବିଦ୍ରୋହ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ନିଧିକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା। ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରକୁ ଶେକିନା ମହିମା ପୁନର୍ବାର କେବେ ଫେରିଲା ନାହିଁ। ସମଗ୍ର ଇତିହାସଟିକୁ ବିଶ୍ୱର ଶେଷକାଳର ଇତିହାସ ପାଇଁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀ ଗଠନ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ କରାଗଲା, ଯଦ୍ୟପି ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଶେକିନାର ସନ୍ନିଧିଦ୍ୱାରା ସେହି ମନ୍ଦିର ପୁଣି କେବେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ। ସେହି ଅର୍ଥରେ, ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ଦେବଙ୍କ ସନ୍ନିଧିର ନୁହେଁ, ବରଂ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା। ତଥାପି ସେହି ଇତିହାସର ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀମାନେ, ଯଥା ଶାମୁଏଲ ଓ

ମିନିଆପୋଲିସ୍ ରେ ସିଷ୍ଟ   ର ହ ୍ୱାଇଟ୍ , ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଦ   ର୍ଶୀମାନଙ୍କ   ର କ୍ଷ   ମତାରେ ସେବା କରୁଥିବାକୁ ଜାରି ରଖିଥିଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୟତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମହାବିବାଦରେ ଲୁସିଫରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସମୂହ ପାଇଁ ସେହି ବିଦ୍ରୋହକୁ ଚାଲିଥିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ପରି ହେବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ବିରୋଧରେ ନିଜ ଧାର୍ମିକ କ୍ରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶାମୁଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରିବାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶ ନେଲେ, ସେହି ମନ୍ଦିର ଯେଉଁଥିରେ ଆଉ କେବେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଖିନା ଉପସ୍ଥିତି ରହିବ ନାହିଁ।

ଯେମାନେ ୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଢାକି ଦେବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ବିରୋଧରେ ନିଜମାନଙ୍କର "କଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କର ଥାଳି" ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିକୁ ଏହି ତର୍କ ଉପରେ ଆଧାର କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି ଯେ ୧୮୬୩ ରେ କୌଣସି କଥା ଭୁଲ ଘଟିଥାନ୍ତା, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ ତାହାକୁ ନିଷେଧ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଅଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ନିଜ ସ୍ୱୟଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ସମ୍ଭବତଃ ଆସିପାରୁଥିବା ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ନିରପେକ୍ଷ କିମ୍ବା ନୀରବ ରୁହନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ ବାଛନ୍ତି, ତେବେ ସେହିଟା ତାଙ୍କର ବାଛନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ 1844 ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛୁ—ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲ ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି—ସେତେବେଳେ ଏହି ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦ୍ରଷ୍ଟାମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଓ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦ୍ରଷ୍ଟା ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ପୃଷ୍ଠତଳରେ ଦେଖିବାକୁ ଏପରି ଲାଗେ ଯେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ଉଚିତ୍। କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ସଚେତନ ଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସଂଯତ ରହନ୍ତି; ଆଉ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ସେହି ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ରଖନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ୧୮୬୩ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଇତିହାସରେ—ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶୃଙ୍ଗ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନିଜମ୍‌ର ଶୃଙ୍ଗ ଉଭୟ ପାଇଁ—ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥଚିହ୍ନ ହୋଇଉଠେ।

> ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କଥା କହିଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁଳ କରିଅଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ସେବା ଦ୍ୱାରା ଉପମାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛି। ହୋଶେୟ 12:10.